

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobkyně: **EWA Libochovice, s. r. o.**, IČO: 25048937,
sídlem Poděbradova 643, 411 17 Libochovice,
zastoupená obecným zmocněncem JUDr. J. V.,
bytem M. 633, K. n. V.,

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**,
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1,

za účasti
osob
zúčastněných
na řízení:

1. **Národní památkový ústav**, IČO: 75032333,
sídlem Valdštejnské náměstí 162/3, 118 01 Praha 1,
2. **Město Libochovice**, IČO: 00263931,
sídlem náměstí 5. května 48, 411 17 Libochovice,
3. **B. F.**,
bytem „X“,
4. **J. L.**,
bytem „X“,
5. **L. L.**,
bytem „X“,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2015, č. j. 83405/2014-MZE-15111,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 27. 4. 2015, č. j. 83405/2014-MZE-15111, a rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. 8. 2014, č. j. 1343/ZPZ/2013-19/A-82(ST-151.11), JID 114894/2014/KUUK, **se pro nezákonnost zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva zemědělství ze dne 27. 4. 2015, č. j. 83405/2014-MZE-15111, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, (dále jen „krajský úřad“) ze dne 29. 8. 2014, č. j. 1343/ZPZ/2013-19/A-82(ST-151.11), JID 114894/2014/KUUK. Tímto rozhodnutím krajský úřad podle § 115 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), a v souladu s § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), žalobkyni jako stavebníkovi nařídil odstranění stavby, a to nepovolené části jezového tělesa, které přesahuje kótu 160,53 m n. m., což je cca 10 cm, měřeno od koruny jezu. Krajský úřad současně svým rozhodnutím stanovil podmínky odstranění stavby a podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), uložil žalobkyni povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč. V žalobě žalobkyně současně požadovala, aby soud zrušil také citované rozhodnutí krajského úřadu a přiznal žalobkyni náhradu nákladů soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně namítala, že v dané věci nebyly splněny podmínky pro nařízení odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, neboť stavba „Jez Libochovice – rekonstrukce pevného jezu na Ohři“ byla provedena podle stavebního povolení a odsouhlasené projektové dokumentace. Žalovaný spatřoval rozpor se stavebním povolením v tom, že projektová dokumentace rekonstrukce je zatížena výškovou chybou a samotné provádění stavby je pravděpodobně zatíženo nepřesností při přenášení výškových kót při stavbě. Podle žalobkyně tím žalovaný přiznal, že nejde o nepovolenou stavbu jako takovou, ale že již v průběhu přípravy projektové dokumentace došlo k administrativní chybě, tj. nepřesnosti přenosu nadmořské výšky, a na základě toho byla stavba i provedena. Žalobkyně podotkla, že tato skutečnost je velice podrobně popsána v písemnosti odborné Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

společnosti Vodní díla – TBD, a. s., (dále jen „TBD“) ze dne 17. 4. 2014, ze které žalobkyně citovala, že měření potvrdila fakt, že projektová dokumentace byla postižena chybou výškových kót cca 75 mm, a proto se doporučuje její zpětná oprava o tuto hodnotu, přičemž ke všem výškovým kótám by měla být přičtena hodnota 0,075 m. Podle uvedené písemnosti by tak sjednocená koruna jezu byla 160,605 m n. m. v systému Bpv (oproti 160,53 m n. m.); rozdíl je tedy – 5 mm až + 35 mm. Žalovaný se však s názorem pracovníka TBD neztotožnil, neboť stanovisko posuzoval jen z hlediska technického stavu, ale nezohlednil právní skutečnosti ani negativní vliv nepovolené stavby na okolní nemovitosti jiných vlastníků a fatální degradaci 300 let starých stromů v zámeckém parku. To je podle žalobkyně názorná ukázka porušení zásady správního uvážení. Uvedenou dedukci označila žalobkyně za zcela nemístnou, nelogickou a příčíci se § 2 odst. 2 správního řádu i Listině základních práv a svobod.

3. Žalobkyně konstatovala, že orgán veřejné moci vykonává určitou kompetenci *ultra vires* nejen tehdy, jedná-li mimo formálně zákonem stanovený rámec pravomocí, ale materiálně též tehdy, pokud svým jednáním nesleduje určitý předvídatelný a racionálně zdůvodnitelný účel, pro který mu byla určitá pravomoc svěřena, resp. narušuje-li svým bytí o zákon se opírajícím postupem základní práva dotčených osob více, než je nezbytně nutné k tomu, aby byl ještě dosažen zákonem stanovený účel. Orgán veřejné moci musí dále dbát na to, aby nepopřel samotnou podstatu základního práva nebo jeho smysl, přičemž podle čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod nelze omezení užít k jiným než zákonem předvídaným účelům. Žalobkyně k tomu odkázala na nálezný Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 19/93 a dodala, že v podmínkách materiálního státu nemůže být výkon veřejné moci bezobsažný ani bezúčelný. Podle žalobkyně nelze z ústavního hlediska tolerovat výkon veřejné moci, která je prostým uplatněním formálně předvídaného oprávnění orgánu veřejné moci bez toho, že by byl výsledovatelný zákonem předvídaný a racionální účel, k němuž konkrétní výkon svěřené pravomoci směřuje. Pouze v tomto materiálním smyslu je třeba interpretovat též čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něhož lze státní moc uplatňovat v případech a mezích stanovených zákonem a způsobem, který stanoví zákon. Zvolený způsob výkonu veřejné moci, který s sebou nese zásah do základních práv osob, musí též vždy obstát z hlediska principu proporcionality. Ten je derivátem principu právního státu založeného na úctě k právům a svobodám člověka a občana (materiální právní stát), jímž má Česká republika být podle čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky, který se uplatní komplementárně k čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Žalobkyně dále poukázala na vyjádření JUDr. Vojtěcha Šimíčka z května 2005, podle kterého jsou přepjatý formalismus a libovůle jevy v právním státě zcela nepřijatelné.
4. Podle žalobkyně je právě požadavek správních orgánů, aby byl jez „ubourán“ místo toho, aby byla napravena administrativní chyba projektanta tím, že se zapíše skutečně správná nadmořská výška do dokumentace stavby, přepjatým formalismem či dokonce libovůlí. Pokud by mělo dojít k „ubourání“ části jezu podle napadeného rozhodnutí, vznikla by zcela ojedinělá absurdní situace. Žalobkyně konstatovala, že krajský úřad svým rozhodnutím nepřijatelně zasáhl do stavebního povolení Městského úřadu Lovosice (dále též „vodoprávní úřad“) ze dne 1. 11. 2005, č. j. 2572/05/ŽP, kterým byla stavba vodního díla „Rekonstrukce jezu“ dodatečně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

povolena. Podle stavebního povolení byla stavba dodatečně povolena v době, kdy stavebník zcela dokončil sanaci levé části jezu s vyrovnáním koruny jezu na kótu 160,53 m n. m. podle požadavků pracovníků TBD a správce vodního toku Povodí Ohře, s. p., přičemž tato nadmořská výška byla převzata právě s chybou projektanta. Pokud by projektant napsal nadmořskou výšku správně, tedy 160,605 m n. m., byla by tato výška uvedena i ve stavebním povolení, které rovněž uvádí, že „*sanace pravé části jezu bude probíhat dle výše uvedených podmínek tohoto rozhodnutí*“. Žalobkyně zdůraznila, že v důsledku takto uvedených podmínek měla být pravá část jezu zrekonstruována na stejnou výšku, jako byla již zcela dokončená levá část jezu, přičemž levá část nebyla nijak upravována. Podle žalobkyně tedy „ubouráním“ pravé části jezu by se dostali pod úroveň levé části, tedy pod výšku původní přelivné hrany jezu a do rozporu s vydaným stavebním povolením.

5. Žalobkyně vysvětlila, že projektová dokumentace „MVE Libochovice“ z května 2004 řešila rekonstrukci původní vodní elektrárny včetně odpadního kanálu, jezu a zřízení rybího přechodu. Projekt se týkal jen vyrovnání a navýšení koruny levé části jezu, pravé části se netýkal. Podle uvedeného projektu byla v srpnu a v září 2005 opravena a navýšena koruna levé části jezu, a to po projednání stavebníka s Povodím Ohře, s. p., a na základě závazného stanoviska orgánu ochrany životního prostředí Městského úřadu Lovosice ze dne 27. 7. 2005 a vodoprávního úřadu. Podle žalobkyně tedy není pravda, že by oprava levé části jezu nebyla povolena, když ve smyslu § 15 odst. 2 vodního zákona ve znění k datu vydání závazného stanoviska bylo pro udržovací práce a obnovu vodních děl třeba ohlášení vodoprávnímu úřadu. Žalovaný to i nevědomky potvrdil, když na poslední straně napadeného rozhodnutí vyslovil, že v části provádění vlastní sanace jezu v dokumentu MVE Libochovice na řece Ohři – zaměření a sanace jezu z 4/2004 je uvedeno, že předpokládaná přesnost vyrovnání nového ocelového profilu je ± 1 mm na 1 metr délky koruny, celková přesnost koruny jezu je ± 5 mm na délce koruny jezu. Tím žalovaný podle žalobkyně fakticky potvrdil odvolací námitku, že rozhodnutím o odstranění „nepovolené stavby“ bude fakticky proveden nezákonný zásah do rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, ale i do povolení rekonstrukce MVE včetně levé části jezu, neboť oprava a úprava levé části jezového tělesa byla řádně provedena, resp. odsouhlasena.
6. Podle žalobkyně trpí chybou přenosu nadmořských výšek veškerá dokumentace stavby včetně všech vyjádření. Správní orgány měly k dispozici veškerou dostupnou fotodokumentaci, kterou stavebník pořizoval před započatím sanačních prací i v jejich průběhu, a měly možnost porovnat fotografie levé části jezu před zahájením rekonstrukce a po jejím dokončení, čímž by zjistily, že výška koruny jezu je v obou případech stejná, tedy nemohlo dojít k žádnému stavebnímu (faktickému) navýšení koruny jezu mimo vyrovnání v jeho pravé části. Žalobkyně poukázala na zásadu materiální pravdy upravenou v § 3 správního řádu a na § 50 odst. 3 téhož zákona s tím, že správní orgán je povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné skutečnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být uložena povinnost. Žalobkyně zdůraznila, že opěrné zdi jezu zůstaly bez jakýchkoli změn, tedy nebyly rekonstruovány nijak dotčeny. Vrchní betonová deska opěrné zdi je 20 cm vysoká a oproti této výšce lze porovnat i výšku od přelivné hrany, která je 14 cm pod tuto betonovou desku. Podle žalobkyně tak lze pouhým pohledem jednoznačně vyloučit, že by přelivná hrana jezového tělesa byla po rekonstrukci výše, než byla před rekonstrukcí její levá část. Žalobkyně dodala, že žalovaný svým vyjádřením v napadeném rozhodnutí, že žalobkyně na žádné fotografie a jejich srovnání v provedeném řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nepoukazovala, reagoval na uvedenou připomínku zcela neadekvátně z hlediska své povinnosti podle § 50 odst. 3 správního řádu. Podle žalobkyně jsou právě fotografie z odborného posudku společnosti TBD důkazy, které měly být předmětem hodnocení krajského úřadu i žalovaného a neměly být spolu s odborným posudkem přehlíženy.

7. Žalobkyně poukázala na odůvodnění rozhodnutí krajského úřadu, že ve stavebním řízení, kde vodoprávní úřad dodatečně povolil již hotovou stavební úpravu levé části jezu a zároveň stanovil podmínky pro dokončení rekonstrukce pravé části, bylo projednáno navýšení přelivné hrany v prosedlých částech jezu tak, aby došlo k vyrovnání koruny v celé její délce na kótu 160,53 m n. m., tj. na nejvyšší zaměřenou kótu přelivné hrany poškozeného jezu. Pokud byla levá část již zcela hotova a pravá strana se měla upravit tak, aby dosahovala nejvyšší části jezu na levé straně, je podle žalobkyně zcela nelogické, aby mohlo dojít k navýšení koruny jezu, neboť rekonstrukce levé strany byla již hotova. Podle žalobkyně je jedním z nejdůležitějších důkazů odborný posudek společnosti TBD z 10/2005, na který odkazuje třetí podmínka rozhodnutí o dodatečném povolení stavby „Rekonstrukce jezu“ vydaného vodoprávním úřadem dne 1. 11. 2005. V předmětném posudku je podrobný popis technického stavu jezu a opravy pravé části jezového tělesa. Žalobkyně podotkla, že v době vyhotovení odborného posudku (v říjnu 2005) byl stav pravé části jezu hodnocen jako havarijní, zatímco u levé části, která byla téměř zcela po rekonstrukci, nebyly zjištěny závažné nedostatky, které by bránily provedení prací podle předloženého projektu. S ohledem na skutečnost, že dodatečné stavební povolení bylo vydáno až 1. 11. 2005, tedy po vyhotovení odborného posudku a fotografií zachycujících levou část jezu po dokončení opravy přelivné hrany, lze podle žalobkyně jednoznačně konstatovat, že dodatečné povolení vzalo zhotovenou levou část jako hotovou stavbu s tím, že k ní bude provedena rekonstrukce pravé části jezu.
8. Podle žalobkyně byly otázky pro znalce RNDr. J. S., který zpracoval hydrogeologický posudek, zadány v rozporu s projednávanou věcí, tedy tvrzením o neoprávněné stavbě. Znalec se tak zabýval vlivem stávajícího jezu (neoprávněné stavby) na přilehlé okolí a na podzemní vodu, přičemž dostal sugestivní otázku posoudit významnost vlivu navýšení koruny jezu nad povolenou kótu 160,53 m n. m. na režim podzemních vod v nadjezí. Žalobkyně upozornila na to, že tato otázka byla položena v době, kdy krajský úřad neměl žádné ponětí o tom, zda došlo k navýšení stavby proti původní stavbě jezového tělesa, a to bez ohledu na vyznačení nadmořské výšky, neboť tato informace je zcela zavádějící. Podle žalobkyně se zpracovatel hydrogeologického posudku pustil do spekulací o tom, jak vypadal jez po rekonstrukci v padesátých letech minulého století, ačkoli k tomu neměl příslušné vzdělání, ani zadání. Závěry znalce pak vychází ze zcela nepodložených informací (zvýšení úrovně koruny jezu minimálně o 0,33 až 0,4 m) a jde spíše o fabulace než o solidní posouzení věci na základě skutečnosti a vědeckých podkladů. Žalobkyně shrnula, že takový důkaz není způsobilý pro hodnocení věci. Doplnila, že podle žalovaného není hydrotechnické posouzení podkladem pro řízení o odstranění nepovolené stavby, což podle ní znamená, že bylo zadáno zcela zbytečně a prostředky státu byly vynaloženy neoprávněně. Odkaz krajského úřadu na škodlivost „nepovolené stavby“ na okolní území označila žalobkyně za zcela irrelevantní.
9. V rozhodnutí krajského úřadu žalobkyně postrádala zmínku o tom, proč nelze přijmout zásadní odpověď na otázku faktického pochybení nikoli při stavbě, ale při přenosu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nadmořské

výšky

v projektové dokumentaci, tedy že nedošlo k žádnému faktickému navýšení původní stavby vodního díla nad povolenou nadmořskou výšku nejvyšší části původního jezu. Takové hodnocení důkazů je podle žalobkyně zcela v rozporu s § 51 a s § 68 odst. 3 správního řádu, neboť krajský úřad neuvedl, proč důkazy neprovedl a v rozhodnutí nezmínil. Žalobkyně se proto domnívala, že se jednalo o důkazy, které se krajskému úřadu nehodily. V napadeném rozhodnutí žalobkyně postrádala hodnocení důkazů každého zvlášť a v jejich vzájemné souvislosti. Zdůraznila, že volné hodnocení důkazů neznamená libovůli, a pokud správní orgán nezhodnotí všechny důkazy nebo jejich zhodnocení odporuje zásadám logiky či skutkové závěry neodpovídají provedeným důkazům, zakládá to možnost zrušení rozhodnutí. Žalobkyně se neztotožnila s názorem žalovaného, že stanovisko společnosti TBD k řízení o odstranění stavby je relevantním podkladem pro případné řízení o dodatečném povolení nepovolené části stavby, a naopak měla za to, že předmětné stanovisko má plnou relevanci být hodnoceno jako důkaz.

10. Vlastní zjištění krajského úřadu, že projektová dokumentace rekonstrukce jezu byla zatížena výškovou chybou při přenášení výškových kót, která se projevila při stavbě, označila žalobkyně za správné. Zopakovala, že projektová dokumentace byla skutečně postižena chybou s vyznačením nadmořské výšky, a to o 0,075 m, a vlastní přenos výšek byl rovněž postižen chybou v toleranci – 5 až 35 mm. Tomuto zjištění však podle žalobkyně neodpovídá výrok rozhodnutí krajského úřadu o odstranění stavby, který je postižen stejnou chybou jako projektová dokumentace rekonstrukce jezu i všechny další doklady, jež vychází z chybného přenosu nadmořské výšky z výchozího bodu, kterým je hřeb v pravé betonové stěně vývaru MVE, jež je původní z doby výstavby této elektrárny v 19. století. Rozhodnutí o odstranění stavby o „cca 10 cm“ je podle žalobkyně zcela mimo rozlišovací schopnost kohokoli, neboť ono „cca“ může být 5, ale i 15 cm. Takové rozhodnutí považovala žalobkyně za nepřezkoumatelné, neboť není zřejmé, o jakou konkrétní míru má být úprava provedena.
11. Žalobkyně dále upozornila na svou odvolací námitku ohledně nerealnosti času šesti měsíců na „ubourání“ části jezu s tím, že takové zásahy je možné provádět jen v letních měsících. Uvedla, že žalovaný této námitce částečně přisvědčil vzhledem k tomu, že rozhodnutí o odstranění stavby bylo vydáno v srpnu, avšak dodal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v dubnu, tudíž konec šestiměsíční lhůty připadl na počátek října a žalobkyně bude moci provádět stavební práce v letních měsících, jak požadovala. Podle žalobkyně je ovšem tato lhůta ke splnění všech uložených opatření krátká a nezohledňuje možnost přesahu stavebních prací do podzimních nebo zimních měsíců, kdy by z důvodu nepříznivého počasí nebylo možné nařízené stavební práce provádět.
12. Podle žalobkyně spočívá faktické „porušení“ opatření stavebního úřadu v tom, že stavebník provedl rekonstrukci jezového tělesa tak, že koruna jezu vykazuje v celé jeho délce 150 m nerovnosti od mínus 5 mm do plus 3,5 cm. Žalobkyně vyjádřila domněnku potvrzenou odbornou společností TBD, že jde o odchylku u takovýchto staveb zcela běžnou, a proto je nařízení odstranění stavby nežádoucí z pohledu zajištění trvalé stability jezového tělesa. Žalobkyně nesouhlasila s hodnocením žalovaného, že nelze pominout celkový nesoulad oproti projednané kótě 160,53 m n. m., který je předmětem řízení o odstranění stavby, a konstatovala, že stavba byla provedena podle schválené projektové dokumentace. Podotkla, že společnost TBD dodatečné úpravy jezu zásadně nedoporučila s tím, že jeho konstrukce je po opravě v dobrém technickém stavu a dodatečné úpravy povrchu by zásadně snížily Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

její životnost, a proto je ubourání koruny jezu i o „chybu“ výškových kót projektové dokumentace zcela neopodstatněné.

13. Žalobkyně poznamenala, že rozdílné nadmořské výšky byly zjištěny dvěma různými způsoby měření, a to přenášením výšky z trigonometrického bodu (S-JTSK) a metodou velmi přesné nivelace (VPN), kde se pracuje s odchylkou desetin milimetru. Při zaměření výškového bodu pro projektovou přípravu rekonstrukce v roce 2004 a další dokumentaci včetně odborného posudku TBD v roce 2005 bylo použito přenášení výšky z trigonometrického bodu. Podle přílohy vyhlášky Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 31/1995 Sb., kterou se provádí zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 31/1995 Sb.“), je střední chyba v trigonometrickém určení nadmořské výšky stanovena hodnotou 0,1 m (srov. bod 2.8 a 3.7). Podle žalobkyně je z toho patrné, že rozdílová výška 0,075 m, která byla naměřena metodou velmi přesné nivelace, je nižší než střední chyba stanovená uvedenou vyhláškou platnou v době provedení měření. Žalobkyně zdůraznila, že názory žalovaného mají společného jmenovatele – rozdílnost geometrického zaměření (přenosu výšky) pro zpracování projektové dokumentace opravy jezu a pro provedení vlastní opravy jezového tělesa s dodatečně provedeným zaměřením. Podle žalobkyně je třeba mít na paměti, že přenos výšky z nejbližšího trigonometrického bodu pro potřeby rekonstrukce, opravy a výstavby přilehlých vodních staveb byl proveden pouze jednou a tento bod byl fixován v místě, které nebylo stavbou dotčeno. Z takto fixovaného bodu pak probíhalo každé další výškové zaměření staveb, včetně jednotlivých bodů postupu opravy jezového tělesa podle projektové dokumentace. Žalobkyně uvedla, že se nemohlo stát, že by se odchýlila od schválené projektové dokumentace a vydaného rozhodnutí, nicméně podle názoru správních orgánů musí touto odchylkou trpět všechny stavby. Tyto skutečnosti jsou podle žalobkyně i odpovědí na domněnky žalovaného, proč v průběhu výstavby ani v kolaudačním řízení nebyly zjištěny možné rozdíly. Dalším důvodem zjištěných rozdílů je rozdílnost a technická kvalita použité technologie geodetického měření a přenášení geodetických bodů v průběhu posledních více než deseti let.
14. Ohledně přesnosti zaměření je podle žalobkyně nutné vzít v úvahu, pro jaký účel bylo zaměření výšky řešeno. Konstatovala, že všechna vodní díla (kromě rybního přechodu a propustky do podjezí) byla stávající a řešila se pouze oprava, a proto nebylo nutné používat takové přesnosti měření jako pro nově zakládané stavby. Žalobkyně nesouhlasila s názorem žalovaného ve vztahu k odchylkám měření výšky a namítala, že je zcela v rozporu se zněním vyhlášky č. 31/1995 Sb., která v bodech 2.8 a 3.7 přílohy uvádí střední chybu měření v trigonometrickém určení nadmořské výšky 0,1 m. Zdůraznila, že odchylka mezi měřeními v roce 2004 a následným přesným měřením v roce 2014 je menší než střední chyba trigonometrického určení nadmořské výšky. Tvrzení žalovaného, že takové měření výšky by bylo velmi nepřesné a pro zjištění výšky jezu nepřijatelné s ohledem na ovlivnění hladiny vody v nadjezí a hladiny podzemní vody rekonstruovanou výškou jezu, nemá podle žalobkyně oporu v žádném právním předpisu. Žalobkyně zdůraznila, že měření nadmořské výšky u již existující stavby pro účel její opravy je jen pomocným označením, které nemá nic společného s případným ovlivněním hladiny vody v nadjezí a hladiny podzemní vody rekonstruovanou výškou jezu, neboť určující výška jezu je v daném případě nejvyšší stávající bod koruny jezu, a to bez ohledu na jeho pojmenování číslem či písmenem. Opravou jezu došlo podle žalobkyně pouze k vyrovnání celé koruny

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jezu na úroveň nejvyššího bodu pojmenovaného 160,53. Pokud by byl pojmenován číslem 160,65, nic by se fakticky nezměnilo, neboť stávající nejvyšší bod koruny jezu by stále zůstal ve stejné výši, pouze by se jinak jmenoval. Dodala, že pouhá chyba přenosu výšky nedělá jez vyšším, či nižším z pohledu skutečně existující stavby, a proto je třeba odmítnout vliv přenesené výšky na hladinu vody v nadjezí.

15. Ke konstatování žalovaného, že vyjma odchylky při provádění stavby nelze pominout celkový nesoulad oproti projednané kótě 160,53 m n. m., který je předmětem řízení o odstranění nepovolené části jezu, žalobkyně poznamenala, že lze jen spekulovat, co tím měl žalovaný na mysli. K žalovaným uváděné předpokládané přesnosti vyrovnaní nového ocelového profilu ± 1 mm na 1 metr délky koruny a celkové přesnosti koruny ± 5 mm na délce koruny jezu, na základě kterých byla stavba „Rekonstrukce jezu“ dodatečně povolena, žalobkyně uvedla, že tato přesnost vyrovnaní koruny přicházela v úvahu, když byl nosným prvkem I profil. Následně však došlo k požadavku dozorující společnosti TBD ke změně a I profil byl nahrazen rotorem o průměru 20 mm. V daném případě a z důvodu postupné opravy s jímkováním bylo téměř nemožné dodržet toleranci ± 1 mm na 1 metr délky koruny. Žalobkyně uzavřela, že pro vlastní funkci jezu to nemá žádný význam a jde o zcela běžnou toleranci u takové stavby.

Vyjádření žalovaného k žalobě

16. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Popsal průběh správního řízení a konstatoval, že žaloba je obsahově totožná s odvoláním žalobkyně. Žalovaný nesouhlasil s názorem žalobkyně o bezvýznamnosti číselného údaje o stanovené kótě koruny jezového tělesa. Podle žalovaného je s ohledem na potřebu posouzení vlivu stavby na vodní tok jako takový a z hlediska jejího zasazení ve vodním toku právě číselně stanovená kóta naopak rozhodujícím údajem. Pouze takto vyjádřená hodnota umožňuje např. stanovení výškových rozdílů hladin mezi jednotlivými po sobě jdoucími jezovými zdržemi, což je údaj nezbytný pro posouzení využitelnosti energetického potenciálu vod. Žalovaný podotkl, že žalobkyně nspecifikovala, kdo a vůči jakým skutečnostem měl mít dobrou víru. Pokud tím myslela ochranu svých práv nabytých rozhodnutím o dodatečném povolení stavby vydaným vodoprávním úřadem, žalovaný připomněl, že daná stavba byla zahájena bez jakéhokoli povolení. Žalobkyně jako profesionál ve svém oboru se podle žalovaného nemůže dovolávat závazného stanoviska orgánu ochrany přírody jako úředního rozhodnutí povolujícího rekonstrukci vodního díla. Specifika řízení o dodatečném povolení stavby, které ze své podstaty neumožňuje řadu jinak nezbytných úkonů (posouzení skutkového stavu před zahájením stavební činnosti, zhodnocení veškerých dopadů, apod.), pokládal žalovaný za potřebné zohlednit při hodnocení toho, zda byla žalobkyně v dobré víře a případně v jakém rozsahu se dobrá víra týkala nabytých práv.
17. Podle žalovaného není správný žalobkyní předestřený výklad zásady materiální pravdy, že pokud správní orgán nezjistil dost důvodů pro zachování stavby v současné podobě, této zásadě nevyhověl. Žalovaný zdůraznil, že v současném správním právu nemá žádná ze zásad přednost před jinou a také zásada materiální pravdy je ve správním řádu limitována zjištěním skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Tento korektiv je podle žalovaného třeba mít na zřeteli při kritice postupu vodoprávního úřadu v řízení o Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dodatečném povolení stavby, kdy vodoprávní úřad nemohl mít důvodné pochybnosti o přesnosti podkladů (posudků, projektové dokumentace) a údajů v nich obsažených. Žalovaný zdůraznil, že se žalobkyně nemůže dovolávat prospěchu (vyšší kóta koruny jezu znamená vyšší energetický potenciál jezem vzdutých vod a efektivnější provoz MVE žalobkyně) z omylu správního orgánu, který sama vyvolala.

18. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobkyně, že napadené rozhodnutí postrádá odůvodnění, v čem je spatřován rozpor mezi skutečným provedením stavby a opatřením stavebního úřadu (rozhodnutím o dodatečném povolení stavby). Poukázal na maximální snahu o smírné řešení nastalé situace, při kterém však bylo třeba respektovat to, že žalobkyně jako stavebník není vlastníkem předmětného vodního díla, jehož vlastník se naopak považuje za poškozeného. Žalovaný konstatoval, že napadené rozhodnutí není nezákonné ani protiústavní, jak se účelovými citacemi rozhodnutí Ústavního soudu snaží prokázat žalobkyně. Žalovaný nijak nezpochyboval žalobkyní zmiňované zásady, nicméně se nedomníval, že by v dané věci znamenaly nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť v řízení byl bez pochybností zjištěn skutkový stav (kóta koruny jezu 160,65 m n. m.), který je v rozporu se stavem, jenž tu měl být podle pravomocného dodatečného stavebního povolení (kóta koruny jezu 160,53 m n. m.). V takovém případě muselo být zahájeno řízení o odstranění nepovolené části stavby. Žalobkyní doporučený postup opravou dodatečného stavebního povolení není podle žalovaného možný, neboť zde existovaly subjekty tvrdící způsobenou škodu, která je alespoň v případě negativního působení na stromy rostoucí v zámeckém parku viditelná pouhým okem. Zvolený postup správních orgánů nepovažoval žalovaný za přepjatý formalismus, libovůli ani za nepřípustný zásah do stavebního povolení vydaného vodoprávním úřadem. Za takový zásah naopak označil provedení stavby, které je s tímto rozhodnutím v rozporu.
19. K argumentaci stanoviskem odboru životního prostředí Městského úřadu Lovosice ze dne 27. 7. 2005 žalovaný poznamenal, že toto závazné stanovisko bylo vydáno jako souhlas se zásahem do významného krajinného prvku (vodní tok Ohře) a nejedná se o opatření vydané příslušným vodoprávním úřadem ke stavbě „Sanace jezu v k. ú. Libochovice“ podle vodního zákona. Zdůraznil, že toto stanovisko neobsahuje ani nenahrazuje stavební povolení, přičemž žalobkyně o své povinnosti podat žádost o stavební povolení věděla. Stavba „Rekonstrukce jezu“ byla dodatečně povolena rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 1. 11. 2005. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobkyně, že se projektová dokumentace netýkala pravé části jezu, neboť stavby vodních děl a jejich stavební úpravy se povolují na základě předložených projektových dokumentací, které jsou nezbytným podkladem pro řízení, přičemž v rámci řízení o dodatečném povolení stavby byla povolována rekonstrukce jezu jako celek, tedy jak část již realizovaná, tak část dosud nerekonstruovaná. Žalobkyně měla povinnost provést stavbu „Rekonstrukce jezu“ podle předložené projektové dokumentace, pouze pro provedení opravy pravé části jezu byla dodatečným stavebním povolením navíc stanovena povinnost dodržet podmínky uvedené v odborném posudku společnosti TBD z října 2005. Tento posudek však podle žalovaného nenahrazuje projektovou dokumentaci, jen ji doplňuje.
20. Žalovaný popsal, že vodoprávní úřad vycházel při dodatečném povolení stavby z předložených dokladů a z vyhotoveného zaměření stávající výšky jezu před započítáním opravy, na kterou měl být celý jez vyrovnán. Ze všech těchto dokumentů podle žalovaného vyplývá, že levá část jezu byla dokončena a pravá měla být vyhotovena s vyrovnáním na kótu 160,53 m n. m. Žalovaný podotkl, že geodetické zaměření jezu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

stanovící uvedenou kótu bylo provedeno více než rok před pořízením fotografií z probíhající stavby, které žalobkyně zmínila v žalobě. Tyto fotografie pořídila společnost TBD v průběhu stavby, tudíž dokumentují stav, který neodpovídal stavu před započtením stavebních prací na jezu, tj. stavu zaměřovanému. Žalobkyně tedy neuvedla, které fotografie byly důkazem prokazujícím tvrzenou shodu stavu před zahájením úprav (kóty koruny jezu 160,53 m n. m.) a realizované stavby. Následně tvrzená pochybnost žalobkyně, že jí předložené podklady řízení byly zatíženy chybou (např. nepřesností v provedeném zaměření stávající stavby), podle žalovaného nemůže být skutečností, která by správním orgánům umožňovala nepostupovat, jak ukládá § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný podrobně vyvrátil tvrzení žalobkyně, že jez byl proveden v souladu s dodatečným povolením stavby. Její tvrzení, že se řešila pouze oprava jezu, a proto nebylo nutné používat takové přesnosti měření jako u nově zakládané stavby, pak nelze vůbec připustit, a to právě s ohledem na účel stavby jezu a dopady jeho užívání na okolí. Žalovaný dále poznamenal, že řada dokladů, které jsou nezbytné pro povolení užívání stavby a které by mohly objasnit nesrovnalosti týkající se provedení předmětné stavby (např. geodetické zaměření skutečného provedení stavby), není součástí spisu a nedisponuje jimi vodoprávní úřad, ani žalobkyně.

21. K argumentaci stanoviskem společnosti TBD, které uvádí, že z hlediska technického stavu stavby jezu není důvod pro její částečné odstranění, žalovaný podotkl, že nelze akceptovat existenci stavby provedené bez stavebního povolení pouze s ohledem na její dobrý stavební stav a technické provedení. Naopak je třeba posoudit alespoň orientačně možný vliv stavby na její okolí. Takový postup je podle žalovaného nezbytný k předejití přepjatému formalismu, proti němuž žalobkyně brojila v úvodu žaloby. Žalovaný zdůraznil, že vlastník jezu byl spolu se stavebníkem opakovaně poučen o možnosti nepovolenou část stavby dodatečně povolit za splnění podmínek stanovených stavebním zákonem, avšak této své zákonné možnosti nevyužil. Proto bylo po provedeném řízení nařízeno odstranění nepovolené části stavby a nemohlo být ani rozhodnuto jinak. Žalovaný dodal, že řízení o dodatečném povolení stavby je řízením návrhovým, závislým na vůli vlastníka stavby, přičemž součástí správního spisu je dohoda, v níž se žalobkyně vlastníku jezu zavázala nepovolenou část stavby jezového tělesa odstranit na své náklady.
22. V souvislosti s námitkou žalobkyně, že není zřejmé, co měl žalovaný na mysli tvrzením, že vyjma odchylky při provádění stavby nelze opominout celkový nesoulad oproti projednané kóte 160,53 m n. m., který je předmětem řízení o odstranění nepovolené části jezu, žalovaný poukázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož je zřejmé, že tím reagoval na odvolací námitku, že skutkově vzato bylo opatření stavebního úřadu porušeno jen v tom, že stavebník provedl rekonstrukci jezového tělesa tak, že koruna jezu vykazuje v celé své délce 150 m nerovnosti od mínus 5 mm do plus 3,5 cm. Žalovaný připomněl, že skutečný rozpor, který je předmětem rozhodnutí ve věci není mínus 5 mm až plus 3,5 cm, nýbrž 12 cm, přičemž nelze vyloučit, že v některých místech je třeba obě hodnoty sečíst, tedy celková odchylka činí až 155 mm. Z tohoto důvodu byla zmíněna nezbytnost posuzovat celkový nesoulad povolené a skutečné výšky jezu.
23. Podle žalovaného nebyla žalobkyní tvrzená změna nosného prvku z I profilu na roxor nijak zohledněna v projektové dokumentaci stavby MVE Libochovice z října 2003 ověřené Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

stavebním úřadem; v této dokumentaci je naopak uvedeno, že na základě požadavku správce vodního toku bylo v květnu 2004 provedeno zaměření koruny jezu, ze kterého vycházel návrh sanace jezu. Ve výkresové části dokumentace z května 2004, v dokumentech technologický postup opravy jezu z července 2005 a zaměření a sanace jezu z dubna 2004 je uvažováno s profilem I v koruně jezu, z čehož je odvozena předpokládaná přesnost. Žalobkyně sama uvedla, že vyrovnaní a navýšení koruny levé části jezu bylo provedeno podle projektové dokumentace z května 2004 (pravděpodobně výkresová příloha z května 2004 projektové dokumentace MVE Libochovice - dokumentace pro stavební řízení z října 2003).

24. Žalovaný považoval za nesporné, že řízení provedená vodoprávním úřadem v roce 2005 a 2006 týkající se stavby „Rekonstrukce jezu“ vykazují určité vady a řada nezbytných dokladů pro vydání předmětných rozhodnutí není ve spisové dokumentaci obsažena. Přesto je podle žalovaného nutné respektovat pravomocná rozhodnutí správních orgánů a vycházet z nich. Předmětná rozhodnutí nikdo z účastníků nenapadl odvoláním, z čehož lze dovodit, že s jejich obsahem souhlasili. Žalovaný uzavřel, že v případě zjištění, že stavba jezu je v rozporu s vydaným dodatečným povolením a projektovou dokumentací, byl správní orgán povinen zahájit řízení o odstranění nepovolené části stavby. Zjištěný nesoulad pak podle žalovaného nelze zhojit prostou opravou původních podkladů, a to mimo jiné s ohledem na ochranu práv ostatních účastníků řízení. Vzhledem k tomu, že vlastník stavby nevyužil svého práva požádat o dodatečné povolení stavby, byl krajský úřad v souladu s příslušnými ustanoveními stavebního zákona povinen naříditi části odstranění stavby, která byla provedena v rozporu s opatřením vodoprávního úřadu.

Replika žalobkyně

25. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného uvedla, že oprava jezového tělesa byla původně projednána s vodoprávním úřadem jako oprava bez nutnosti vydání stavebního povolení. Pro tuto opravu byl vyhotoven technologický postup opravy jezu, zpracovaný Ing. K. v červenci 2005. Takto byla opravena celá levá část jezového tělesa. Při zájmkování pravé části jezu bylo zjištěno, že tato část vodního díla je natolik poškozena, že musí být požádáno o stavební povolení. Proto se podle žalobkyně všude uvádí, že oprava jezu byla zahájena bez stavebního povolení. Oprava levé části jezu tedy byla provedena „na ohlášení“ v rámci údržby jezu s vědomím vodoprávního úřadu i správce vodního toku. Rozhodnutí vodoprávního úřadu pak reagovalo na vzniklou situaci, kdy práce na opravě jezu byly fakticky zahájeny ohlášením, a proto bylo stavební povolení vydáno jako „dodatečné“. V předmětném rozhodnutí je uvedeno, že byla zcela dokončena sanace levé části jezu s vyrovnaním koruny jezu na kótu 160,53 m n. m. podle požadavků odborné společnosti TBD a sanace pravé části jezu bude probíhat podle podmínek tohoto rozhodnutí. Žalobkyně proto označila tvrzení žalovaného, že se dodatečné stavební povolení týká celého jezu, za zcela mylné, nepravdivé a způsobující nezákonnost rozhodnutí o odstranění stavby z hlediska rozsahu, kterého se má týkat.
26. Podle žalobkyně setrval žalovaný na dogmatickém názoru, že není přípustná žádná odchylka ve výškovém zaměření, ačkoli v napadeném rozhodnutí to alespoň částečně připustil. K tomu žalobkyně poukázala na vyhlášku č. 31/1995 Sb. Vysvětlila, že problém nevznikl na stavbě nebo při rekonstrukci jezu, ale spočívá pouze v přenesení geodetického Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bodu blíže ke stavbě existujícího vodního díla. Při přenesení mohlo dojít k nepřesnosti (podle žalobkyně v rámci povolené tolerance) a nově vytvořený bod byl označen číselným znakem 160,53. Při zaměřování o deset let později byl týž bod označen číselným znakem 160,605, aniž by se to týkalo jakýchkoli stavebních prací. Žalobkyně popsala, že v rámci stavebních činností byla koruna jezu ručně upravována a i přes kvalitně odvedenou práci došlo k určitým nepřesnostem povrchové úpravy, kdy přepadová hrana má oproti stanovené nivelitě rozdíl od mínus 5 mm do plus 35 mm. Toto je podle žalobkyně skutečná nerovnost způsobená stavební činností, což je velmi podrobně popsáno ve vyjádření odborné společnosti TBD ze dne 17. 4. 2014.

27. Žalobkyně konstatovala, že žalovaný je zcela zapouzdřený ve svém pohledu na věc a není ochoten ani schopen přijmout realitu. Jeho tvrzení, že provedenou „černou stavbou“ byla dotčena práva ostatních účastníků řízení, označila žalobkyně za nelogické a smyšlené. Žalovaný neuvedl, jaká práva by měla být dotčena, když vlastní oprava (rekonstrukce) jezu byla provedena podle podmínky vodoprávního úřadu, tedy na úroveň nejvyššího bodu jezového tělesa. Žalobkyně podotkla, že ve spisu jsou založeny fotografie pořízené před zahájením opravy jezu, tudíž tvrzení žalovaného, že má jen fotografie uvedené v odborném posudku z října 2005, se nezakládá na pravdě. Z předmětných fotografií je podle žalobkyně zcela evidentní, že nemohlo dojít k navýšení přepadové hrany jezu o 10 cm a více. Tvrzení žalovaného, že odchylka činí 12 cm a na některých místech až 155 mm, považovala žalobkyně za pouhou fabulaci, neboť rozhodnutí krajského úřadu ve výroku nařizuje odstranění nepovolené části jezového tělesa cca 10 cm od koruny jezu. Žalobkyně již v odvolání napadala nepřezkoumatelnost zmíněného rozhodnutí, neboť není zřejmé, o jakou konkrétní míru má být úprava provedena. Dodala, že ani napadené rozhodnutí není přezkoumatelné, neboť potvrzuje nepřezkoumatelné rozhodnutí. Podotkla, že má-li být odstraněna část jezu, která údajně nebyla povolena, o cca 10 cm měřeno od koruny jezu, pak nad korunou jezu se nenachází žádná část jezu, tam je jen voda, tudíž takové rozhodnutí je zcela nevykonatelné. Žalobkyně zdůraznila, že výrok rozhodnutí musí být jasný, stručný a nesmí poskytovat možnost dvojího výkladu, jinak se stává nepřezkoumatelným a nezákonným.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

28. Osoby zúčastněné na řízení se k věci nevyjádřily.

Ústní jednání soudu

29. Při ústním jednání konaném dne 16. 5. 2018 obecný zmocněnec žalobkyně trval na tom, že žalobou napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí jsou nezákonná, neboť žalovaná strana ve věci postupovala s přepjatým formalismem. Uvedl, že v daném případě nejde o žádnou nepovolenou stavbu, kterou by bylo nutné odstranit. Naopak, stavba byla provedena řádně a v souladu s projektovou dokumentací i rozličnými povoleními ze strany správních orgánů. Tuto skutečnost ostatně potvrzuje i vyjádření společnosti TBD ze dne 28. 11. 2006, které bylo soudu zasláno spolu s replikou žalobkyně. Vysvětlil, že celý problém vznikl nepřesností při zaměření výchozího bodu stavby v roce 2004, kdy se ještě nepoužívaly tak přesné zaměřovací metody jako v roce 2014. Daná chyba ovšem podle obecného zmocněnce žalobkyně nepřekračuje povolený limit odchylky v měření podle katastrálních

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

předpisů a žalovaná strana měla tuto chybu opravit nebo tolerovat. Zdůraznil, že u rozporované stavby existuje stále stejná niveleta již cca 100 let. Dále poznamenal, že žalovaný si ve svých tvrzeních odporuje, přičemž pro daný případ by mělo být podstatné to, že žalobkyni je vytýkáno, že při realizaci dané stavby došlo ke zvýšení koruny jezu cca o 3,5 cm, což je při šíři jezu 150 m zanedbatelné. K vyrovnaní výšky koruny jezu přitom došlo na základě požadavku správce vodního toku. Obecný zmocněnec žalobkyně uzavřel, že stav rozporované stavby vychází ze stavu projektové dokumentace, která byla tehdy akceptována stavebním úřadem i správcem toku. Skutečnost, že došlo k navýšení vody v nadjezí, není podle něj způsobena pochybením při realizaci stavby, nýbrž prvotním chybným zaměřením výchozího bodu stavby.

30. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání konstatoval, že ze strany žalobkyně došlo

k vědomé realizaci neoprávněné stavby bez patřičného stavebního povolení, ačkoliv žalobkyně je profesionál. Došlo k navýšení jezu o 12 cm z výšky povolené výšky 160,53 m. Trval na tom, že činností žalobkyně došlo ke změně nivelety jezu, tato skutečnost byla prokázána nejen při místním šetření, nýbrž i prohlášeními řady osob, které jsou postiženy spodní vodou. V této souvislosti zdůraznil, že institut dodatečného povolení stavby představuje benefit od státu pro stavebníka, přičemž podle judikatury k této problematice jdou vzniklé nepřesnosti či nejasnosti k tíži stavebníků. V daném případě se nejednalo jen o stavbu nepovolenou, nýbrž i o stavbu neoprávněnou, neboť žalobkyně není vlastníkem dané stavby, je jen jejím nájemcem, a proto nebyla jakkoliv oprávněna měnit niveletu jezu. Pověřený pracovník žalovaného poznamenal, že společnost TBD je zcela jistě kvalifikována k poskytování vyjádření ohledně stavebnětechnických otázek ohledně staveb jezů, nicméně problémem zůstává, že jez byl postaven vyšší, než měl být, a to o 120 mm (z toho lze jen 75 mm lze přičíst na vrub odchylkám při měření nivelety), a v důsledku toho došlo k nežádoucímu zvýšení vody v nadjezí. Vyslovil hypotézu, že pokud nedošlo k pochybení při vlastní realizaci stavby jezu, jednalo se ze strany žalobkyně o úmyslné počínání směřující k zajištění vyšší koruny jezu. Trval na tom, že v každém případě došlo k nepřípustnému navýšení koruny jezu, a to i přes odpočet tolerovatelné odchylky při měření. Pověřený pracovník žalovaného uzavřel, že se žalovaný opakovaně snažil nalézt rozličná řešení, která by vedla ke snížení vody v nadjezí, ovšem jako jediné efektivní řešení se ukázalo naříditi žalobkyni uvedení jezu do podoby, ve které byl správními orgány povolen.

31. Pověřený pracovník osoby zúčastněné na řízení města Libochovice při jednání uvedl, že město má zájem na snížení koruny jezu, neboť v dané lokalitě vyvstal problém s přílišným množstvím vody v nadjezí, které působí problémy na nedalekých polích i v zámeckém parku.

Problém s vodou v nadjezí podle pověřeného pracovníka města Libochovice vznikl v důsledku srovnání hrany koruny jezu, kdy pravá část jezu byla dorovnána do výšky jeho levé části.

Správní spis

32. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Městský úřad Lovosice vydal dne 27. 7. 2005 závazné stanovisko zn. 13114-1890/05/ŽP, jímž ve věci „Sanace jezu v k. ú. Libochovice“ udělil souhlas se zásahem do významného krajinného prvku vodní tok Ohře a stanovil podmínky tohoto souhlasu. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Rozhodnutím ze dne 1. 11. 2005, č. j. 2572/05/ŽP, které nabylo právní moci dne 21. 11. 2005, vodoprávní úřad žalobkyni dodatečně povolil stavbu vodního díla „Rekonstrukce jezu“ na pozemku parc. č. 1815/1 v katastrálním území Libochovice za stanovených podmínek. Mezi tyto podmínky patří, že oprava pravé části jezu bude zajištěna podle podmínek uvedených v odborném posudku současného technického stavu jezu č. 401/0047/05, který zpracovala společnost TBD v 10/2005, i nadále budou dodrženy obecné podmínky pro realizaci uvedené v technologickém postupu opravy jezu zpracovaném Ing. K. z 7/2005 a při provádění stavby budou v plném rozsahu dodrženy podmínky uvedené v rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 27. 7. 2004, č. j. 1615/04/ŽP.

33. Podle odborného posudku č. 401/0047/05 byla v srpnu a září 2005 opravena a navýšena koruna levé části jezu na kótu 160,53 m n. m. s tím, že navýšení levé části jezu mělo za cíl dosáhnout po dokončení opravy pravé části jednotné nivelety přelivné hrany jezu. Z technologického postupu opravy jezu zpracovaného v červenci 2005 Ing. M. K. vyplynulo, že bude nově vytvořena zaoblená přelivná koruna jezu na konstantní úrovni 160,53 m n. m. V rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 27. 7. 2004, č. j. 1615/04/ŽP, je stanovena podmínka, že stavba vodního díla bude upravena a dokončena podle projektové dokumentace ověřené vodoprávním úřadem, kterou vypracoval MAVEL, a. s. Z dokumentace pro povolení stavby MVE Libochovice zpracované společností MAVEL, a. s., v říjnu 2003 vyplývá, že koruna jezu po vyrovnání bude 160,53 m n. m. Podle dodatku k uvedené dokumentaci z 7/2004 je přesnost hladinové regulace předpokládána v rozsahu ± 2 cm. V dokumentu MVE Libochovice – zaměření a sanace jezu z 4/2004, zpracovaném společností MAVEL, a. s., je popsáno zaměření stávajícího stavu jezu tak, že vzhledem k účelu měření (předpokládané sanaci jezu a stanovení provozní hladiny na vodním díle) bylo zaměření připojenou na ČSJNS a jako pevný připojovací bod byl využit pevný bod na podezdívce správní budovy cukrovaru v Libochovicích č. p. 129 s výškou 167,304 m n. m.; celé měření bylo provedeno ve výškovém systému Balt – Bpv. V části tohoto dokumentu, nazvané Návrh sanace jezu, je uvedeno, že na základě konzultace se správcem toku – Povodí Ohře, s. p., je navrženo srovnání koruny jezu na kótu 160,53 m n. m. s tím, že předpokládaná celková přesnost koruny jezu je ± 5 mm na délce koruny jezu. Připojená tabulka nazvaná Seznam, popis a výšky významných bodů na MVE Libochovice uvádí kótu koruny jezu u levého břehu 160,539 m n. m. a u pravého břehu 160,367 m n. m.
34. Z protokolu o určení nadmořské výšky přelivné hrany jezu č. 223/2011 (zpracovatel Geos, geodetické služby, v. o. s., objednatel Město Lovosice) soud zjistil, že dne 7. 12. 2011 bylo provedeno zaměření trigonometrickou metodou s přesností 15 mm, jehož výsledkem byla výška přelivné hrany na pravém břehu 160,620 a na levém břehu 160,645. Podle protokolu o vytyčení č. 55/2011 provedeném Geodézií Litoměřice, s. r. o., metodou technické nivelace činila výška koruny jezu 160,64, resp. 160,65. Z technické zprávy k výškovému zaměření bodů daných v terénu ze srpna 2009, zpracované Ing. V., vyplynula výška bodu na temeni jezu 160,66. V dokumentu nazvaném Určení výšky přelivné hrany jezu a hlavy betonové stěny vývaru MVE Libochovice zpracovaném dne 3. 9. 2012 Ing. M. K., úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem (GRV Roudnice nad Labem), je uvedena výška přelivné hrany jezu 160,624 a výška hrany betonové stěny vývaru MVE 160,195 se závěrem, že naměřené hodnoty vykazují oproti výškám v projektu shodný výškový rozdíl.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

35. Přípisem ze dne 2. 7. 2012, č. j. OŽP243/2012 VV, oznámil vodoprávní úřad zahájení řízení o odstranění stavby „Jez Libochovice - rekonstrukce pevného jezu na Ohři“ postavené v rozporu se schválenou projektovou dokumentací a stavebním povolením ze dne 1. 11. 2005, č. j. 2572/05/ŽP. Usnesením ze dne 9. 5. 2013, č. j. 1343/ZPZ/2013/ST-151.2, krajský úřad rozhodl podle § 115 odst. 1 vodního zákona a § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu o převzetí této věci. Krajský úřad si vyžádal hydrogeologický posudek, vypracovaný RNDr. J. S. v lednu 2014 a na 20. 3. 2014 nařídil ústní jednání, při kterém konstatoval, že stavební i kolaudační řízení byla zatížena vadami, procesními chybami a projektem založeným na chybném měření, ve spisu chybí některé zásadní doklady (zejména geodetické zaměření koruny jezu po dokončení rekonstrukce), lhůty pro přezkum a další opravné prostředky však již uplynuly. Dále krajský úřad uvedl, že předmětem řízení je odstranění nepovolené části stavby, a to části jezového tělesa o výšce přibližně 10 cm měřeno od koruny jezu s tím, že v rámci odstranění této části jezu bude jezové těleso stavebně upraveno na kótu 160,53 m n. m. Současně krajský úřad poučil vlastníka stavby a stavebníka, že mohou požádat o dodatečné povolení stavby. Národní památkový ústav reprezentující vlastníka stavby ve svém vyjádření trval na odstranění nepovolené části stavby, tj. snížení koruny jezu alespoň o problematických 10 cm s tím, že odstranění musí provést stavebník, který navýšení provedl, tj. žalobkyně.
36. Ze zápisu z jednání na Státním zámku Libochovice konaného dne 9. 4. 2014 vyplynulo, že se Národní památkový ústav a žalobkyně dohodli na tom, že odstranění nepovolené části stavby provede žalobkyně na své náklady s tím, že pravděpodobným předpokladem pro odstranění nepovolené části stavby bude zpracování projektové dokumentace a získání případných stanovisek dotčených orgánů. Žalobkyně předložila krajskému úřadu vyjádření společnosti TBD ze dne 17. 4. 2014 k problematice výškové úrovně koruny jezu, podle kterého bylo dne 11. 4. 2014 provedeno osazení dvou hřbových nivelačních značek v blízkosti jezu a byly zaměřeny výšky přelivné hrany jezu s výsledkem v rozmezí 160,60 až 160,64. Podle společnosti TBD se tak geodetické měření provedené v roce 2014 v zásadě shoduje s měřeními Geodézie Litoměřice, s. r. o., a GRV Roudnice nad Labem, přičemž provedená měření potvrdila fakt, že veškerá projektová dokumentace byla postižena chybou výškových kót cca 75 mm. Společnost TBD proto doporučila zpětnou opravu dokumentace o tuto hodnotu tak, že ke všem výškovým kótám by měla být přičtena hodnota 0,075 m; projektovaná úroveň sjednocené koruny jezu by pak byla 160,605 m n. m. oproti 160,53 m n. m. Podle společnosti TBD je skutečná přelivná výška hrany jezu podle posledního měření v rozmezí 160,60 až 160,64 m n. m., rozdíl je tedy mínus 5 až plus 35 mm a nejspíše vznikl nepřesností při provádění nebo nepřesností při přenášení výškových kót při stavbě. Společnost TBD zásadně nedoporučila dodatečné úpravy nivelety jezu navýšením o 5 mm a ubouráním až o 35 mm s tím, že jez je po opravě v dobrém technickém stavu a dodatečné úpravy povrchu betonu by zásadně snížily jeho životnost.
37. Dne 29. 8. 2014 vydal krajský úřad rozhodnutí č. j. 1343/ZPZ/2013-19/A-82(ST-151.11), ve kterém konstatoval zjištění, že část stavby „Jez Libochovice - rekonstrukce pevného jezu na Ohři“ na pozemku parc. č. 1815/1 v katastrálním území Libochovice, jejímž vlastníkem je Národní památkový ústav, byla provedena v rozporu s rozhodnutím vodoprávního úřadu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a postavena v rozporu s ověřenou projektovou dokumentací, a na základě tohoto zjištění podle

§ 115 odst. 1 vodního zákona v souladu s § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařídil žalobkyni jakožto stavebníkovi odstranění stavby, a to nepovolené části jezového tělesa, které přesahuje kótu 160,53 m n. m., což je cca 10 cm, měřeno od koruny jezu. Krajský úřad současně stanovil podmínky odstranění stavby, včetně lhůty k odstranění stavby v délce šesti měsíců od právní moci rozhodnutí, a podle § 79 odst. 5 správního řádu uložil žalobkyni povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.

38. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. Žalovaný v odvolacím řízení provedl dne 25. 3. 2015 ústní jednání na místě stavby, při kterém shrnul dosavadní průběh řízení a předesílel svůj právní názor s tím, že za současného skutkového a právního stavu by rozhodnutí krajského úřadu bylo potvrzeno. Žalovaný zároveň ve snaze maximálně šetřit práva všech účastníků navrhl vlastníku jezu Národnímu památkovému ústavu, aby ve lhůtě do 15. 4. 2015 předložil dokument, v němž bude deklarovat zájem na zahájení řízení o dodatečném povolení nepovolené části stavby jezového tělesa. Národní památkový ústav však nic takového nepředložil. Ani žalobkyně ve vyjádření ze dne 15. 4. 2015 nepožádala o dodatečné povolení stavby. Žalovaný následně vydal žalobou napadené rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 30. 4. 2015.

Posouzení věci soudem

39. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
40. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Nepřisvědčil však všem žalobním bodům.
41. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že rozhodnutí podle ní postrádá hodnocení důkazů každého zvlášť a v jejich vzájemné souvislosti. Po podrobném prostudování odůvodnění napadeného rozhodnutí soud konstatuje, že žalovaný se hodnocením důkazů zabýval, přičemž vyšel z hodnocení provedeného krajským úřadem a doplnil k tomu své vlastní úvahy. Žalobkyně by si měla uvědomit, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a rozhodnutí odvolacího orgánu tvoří dohromady jeden celek a nelze je posuzovat izolovaně. Postup zvolený žalovaným, který pouze doplnil hodnocení důkazů provedené krajským úřadem,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

je proto zcela legitimní, nepředstavuje vadu řízení, ani nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

42. Soud nepřisvědčil ani námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí krajského úřadu, která podle žalobkyně spočívala v tom, že z formulace „cca 10 cm“ není zřejmé, o jakou konkrétní míru má být úprava stavby provedena, neboť ono „cca“ může být 5, ale i 15 cm. Soud připomíná, že předmětným rozhodnutím krajského úřadu bylo žalobkyni nařízeno „*odstranění stavby, a to nepovolené části jezového tělesa, které přesahuje kótu 160,53 m n. m., což je cca 10 cm, měřeno od koruny jezu.*“ Z této formulace je podle názoru soudu naprosto zřejmé, že odstraněna má být ta část stavby, která přesahuje zmíněnou kótu, tj. která se nachází nad úrovní 160,53 m n. m. Údaj o tom, že se jedná cca o 10 cm, měřeno od koruny jezu, představuje toliko doplňující informaci pro lepší představu o předpokládaném rozsahu odstraňované části jezu. Rozhodujícím však zůstává údaj o kótě, na kterou má být stávající koruna jezu snížena. Tento údaj je zcela jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti. Rozhodnutí krajského soudu proto není nepřezkoumatelné.
43. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona platí, že „*[s]tavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.*“ Z citovaného ustanovení vyplývají tři základní podmínky pro vydání rozhodnutí o nařízení odstranění stavby. Jednak se musí jednat o stavbu podléhající stavebnímu povolení nebo ohlášení, jednak musí být prokázáno, že byla provedena bez tohoto aktu nebo v rozporu s ním, a jednak se nesmí jednat o stavbu dodatečně povolenou.
44. Mezi účastníky řízení nebylo sporu o tom, že stavba nazvaná „Rekonstrukce jezu“ na pozemku parc. č. 1815/1 v katastrálním území Libochovice podléhala stavebnímu povolení. Stavba byla původně zahájena bez něj, nicméně rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 1. 11. 2005, č. j. 2572/05/ŽP, které nabylo právní moci dne 21. 11. 2005, byla dodatečně povolena. Jediným důvodem pro odstranění stavby tak mohl být rozpor jejího skutečného provedení s uvedeným rozhodnutím vodoprávního úřadu.
45. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že již samotné pravomocné rozhodnutí, jímž byla stavba dodatečně povolena, ve svém odůvodnění uvádí, že stavebník (žalobkyně) dokončil sanaci levé části jezu s vyrovnáním koruny na kótu 160,53 m n. m. podle požadavků pracovníků odborné společnosti TBD. Současně vodoprávní úřad stanovil podmínky pro sanaci pravé části jezu. V rámci těchto podmínek vodoprávní úřad odkázal na odborný posudek současného technického stavu jezu č. 401/0047/05, který zpracovala společnost TBD v říjnu 2005, na technologický postup opravy jezu zpracovaný Ing. K. v červenci 2005 a na podmínky uvedené v rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 27. 7. 2004, č. j. 1615/04/ŽP, mezi které patří dodržení projektové dokumentace ověřené vodoprávním úřadem, kterou vypracoval MAVEL, a. s. Všem těmto dokumentům je společné, že počítají se srovnáním koruny jezu (resp. přelivné hrany jezu) na kótu 160,53 m n. m. Tuto skutečnost ostatně nikdo nerozporoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

46. Dále považuje soud za zásadní připomenout, že rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 7. 12. 2006, č. j. 2572/2006/OZP, které nabylo právní moci dne 28. 12. 2006, bylo povoleno užívání stavby vodního díla „Jez“ u MVE Libochovice na pozemku parc. č. 1815/1 v katastrálním území Libochovice. V odůvodnění vodoprávní úřad konstatoval, že stavba vodního díla byla provedena podle projektové dokumentace ověřené vodoprávním úřadem ve vodoprávním řízení a že byly dodrženy podmínky stanovené ve stavebním povolení.
47. Soud tedy shledal, že existují dvě pravomocná rozhodnutí, která konstatují soulad prováděné stavby s příslušnými podklady. Rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 1. 11. 2005 tak činí ve vztahu k levé části jezu, jejíž sanace již byla dokončena, a výslovně uvádí, že došlo k vyrovnání koruny na kótu 160,53 m n. m. Rozhodnutí o povolení užívání stavby pak potvrzuje soulad celé stavby jezu s projektovou dokumentací i s podmínkami rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. To znamená, že vodoprávní úřad již v roce 2006 pravomocně rozhodl o souladu stavby s rozhodnutím o dodatečném povolení stavby, resp. s projektovou dokumentací stanovující nadmořskou výšku koruny jezu 160,53 m. V době zahájení řízení o odstranění stavby (rok 2012) již nebylo možné obě uvedené pravomocná rozhodnutí napadnout opravnými prostředky, ani je podrobit přezkumné činnosti v rámci výkonu dozoru nadřízeného správního orgánu, tudíž byla nezměnitelná. Od těchto skutečností se pak odvíjí i presumpce jejich správnosti a zároveň jejich závaznost pro správní orgány rozhodující v řízení o odstranění stavby.
48. Z odůvodnění rozhodnutí krajského úřadu o nařízení odstranění stavby soud zjistil, že se nepodařilo prokázat, že jez byl nad povolenou kótu navýšen až po kolaudaci, což je navíc podle informací od správce toku velmi nepravděpodobné. Podle názoru soudu tak lze vycházet z toho, že po vydání rozhodnutí o povolení užívání stavby již neproběhly žádné stavební práce, které by měnily výšku koruny jezu. Za situace, kdy pravomocné rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 1. 11. 2005 potvrzuje, že v levé části jezu byla jeho koruna vyrovnána na kótu 160,53 m n. m., a pravomocné rozhodnutí o povolení užívání stavby ze dne 7. 12. 2006 potvrzuje soulad stavby se stanovenými podmínkami zahrnujícími i výšku koruny jezu 160,53 m n. m., přičemž tato výška později již nebyla měněna, soud konstatuje, že stav popsáný v těchto dokumentech dosud trvá. Jediným logickým vysvětlením následně naměřené odlišné výšky koruny jezu (resp. přelivné hrany jezu) tak může být pouze chyba či nepřesnost původního měření zachyceného v písemnosti nazvané Zaměření a sanace jezu, zpracované společností MAVEL, a. s., v dubnu 2004, ze které vycházela veškerá projektová dokumentace i následná rozhodnutí vodoprávního úřadu.
49. Soud ovšem považuje za klíčové, že povolená výška koruny jezu 160,53 m n. m. byla odvozena od původní přepadové hrany jezu u levého břehu, což vyplývá mimo jiné ze stanoviska Povodí Ohře, s. p., ze dne 14. 7. 2004 k projektové dokumentaci MVE Libochovice. Součástí této dokumentace je i zmíněná písemnost nazvaná Zaměření a sanace jezu, která uvádí kótu koruny jezu u levého břehu 160,539 m n. m. Právě tento číselný údaj byl základem pro stanovení cílové výšky koruny jezu po jeho rekonstrukci. Jinými slovy to znamená, že projektová dokumentace počítala s tím, že při rekonstrukci jezu bude zachována výška jeho koruny zaměřená v roce 2004 při levém břehu, čímž konkrétní číselný údaj o této výšce poněkud ztrácí na významu. Vyjdeme-li z toho, že původní zaměření z roku 2004 bylo zatíženo chybou či nepřesností, když všechna pozdější zaměření uvádějí údaje cca o 75 mm vyšší, lze s jistotou předpokládat, že při správném zaměření by Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kóta koruny jezu u levého břehu před rekonstrukcí dosahovala úrovně odpovídající výsledkům pozdějších měření a tato úroveň by také byla stanovena jako cílová výška koruny jezu po rekonstrukci.

50. Lze tedy shrnout, že zjištěný rozpor skutečné výšky koruny jezu s údajem v projektové dokumentaci je toliko rozporem formálním vyvolaným chybou či nepřesností původního zaměření kóty koruny jezu u levého břehu před rekonstrukcí. Z materiálního hlediska naopak byla podmínka výšky koruny jezu stanovena v dodatečném povolení stavby dodržena, neboť koruna jezu byla vyrovnána na úroveň původní přepadové hrany jezu u levého břehu tak, jak předpokládala projektová dokumentace ověřená vodoprávním úřadem (byť to v ní není výslovně uvedeno). Za této situace vyhodnotil soud nařízení odstranění části jezového tělesa jako přepjatý formalismus a zároveň jako nepřipustný zásah do dobré víry žalobkyně založené pravomocným rozhodnutím o dodatečném povolení stavby a pravomocným rozhodnutím o povolení užívání stavby.
51. Soud proto dospěl k závěru, že provedená stavba „Rekonstrukce jezu“ povolená rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 1. 11. 2005, č. j. 2572/05/ŽP, které nabylo právní moci dne 21. 11. 2005, není z materiálního hlediska v rozporu s tímto rozhodnutím, tudíž nebyly naplněny zákonné podmínky pro nařízení odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. To činí napadené rozhodnutí nezákonným.
52. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost zrušil. Vzhledem k tomu, že zjištěnou nezákonností bylo stíženo i rozhodnutí krajského úřadu o nařízení odstranění stavby, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také toto rozhodnutí. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Výše uvedené závěry soudu přitom činí ostatní žalobní námitky irelevantními, proto se jimi soud dále nezabýval.
53. Nad rámec potřebného odůvodnění soud dodává, že jednou z příčin současného stavu je pochybení vodoprávního úřadu, který v řízení o dodatečném povolení stavby „Rekonstrukce jezu“ nezkoumal možné dopady zvýšení přelivné hrany jezu. I laikovi totiž musí být zřejmé, že pokud původní hrana jezu měla různou výšku, zadržovala vodu pouze do úrovně svého nejnižšího místa, tj. podle zaměření z roku 2004 do výšky 160,367 m n. m. (u pravého břehu). Vyrovnáním koruny jezu na výšku 160,53 m n. m. (podle zaměření z roku 2004) muselo logicky dojít ke zvýšení hladiny nad jezem o 16,3 cm. Právě důsledky této změny poměrů měly být před vydáním rozhodnutí o dodatečném povolení stavby v roce 2005 podrobně zkoumány, aby se jim dalo předejít. Uvedené pochybení vodoprávního úřadu ovšem nemůže být napraveno v řízení o odstranění stavby, která byla provedena v souladu s výsledným rozhodnutím vodoprávního úřadu. K úpravě aktuálních vodních poměrů v dané lokalitě je proto třeba primárně užít institutů vodního zákona, nikoli zákona stavebního.
54. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 4 000 Kč, která odpovídá zaplaceným soudním poplatkům za žalobu ve výši 3 000 Kč a za úspěšný návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

55. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5

s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení soud osobám zúčastněným na řízení žádné povinnosti neuložil. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016-53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015-8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015-49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015-43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014-67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015-49, vše dostupné na www.nssoud.cz) zdejší soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osob zúčastněných na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. května 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)